

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/43/2015
Identifikačné číslo spisu:	1008200036
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1008200036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ ZIPP BRATISLAVA, spol. s r.o., so sídlom Mlynské Nivy 61/A, Bratislava, IČO: 31 355 161, 2/ Hlavné mesto SR Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Trenčianska 55, Bratislava, zúčastnené osoby: 1/ RSDr. X. Y., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, 2/ L. Y., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, obaja trvale bytom D., obaja právne zastúpení advokátom JUDr. Vladimírom Kyselákom, hostujúcim euroadvokátom (§ 30 písm. a) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní - živnostenský zákon, v znení neskorších predpisov) so sídlom Záhradnícka č. 140, Příbram I/140, Česká republika, zapísaného v Zozname advokátov ČAK pod por. č. 0354, 3/ AJG, s.r.o., so sídlom Landererova 1, Bratislava, IČO: 35 885 831, práv. zast. Advokátskou kanceláriou GRMAN & PARTNERS, s.r.o., Landererova 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. (1566/92), zn. 9731/2007/BER (1081/07) zo dňa 07.12.2007, o odvolaní odporcu a účastníkov konania 1 a 2 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/6/2008-239 zo 4. septembra 2014 jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/6/2008-239 zo 4. septembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie odporcu č. (1566/92), zn. 9731/2007/BER (1081/07) zo dňa 07.12.2007 a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím odporca ako prvostupňový správny orgán oprávnený podľa § 5 ods. 5 písm. g) zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, postupom podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 229/1991 Zb.“) vyslovil, že zúčastnené osoby 1/ a 2/ spĺňajú podmienky zákona uvedené v § 6 ods. 1 písm. k) zák. č. 229/1991 Zb. a preto im priznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. Karlova Ves a opísaných vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Obvodný pozemkový úrad v Bratislave rozhodnutím zo dňa 07.12.2007 č. 1566/92, 9731/2007 BER (1081/07) opätovne rozhodoval o zvyšnej časti parcely č. 1456, ktorá je zastavená a to aj napriek tomu, že o tejto časti už bolo raz právoplatne rozhodnuté v konaní zo dňa 02.05.2002 sp. zn. 1566/92, 679/02-10/J 07. Vo výroku predmetného rozhodnutia uviedol, že oprávnené osoby 1/ a 2/ spĺňajú podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. k) zákona č. 229/1991 Zb. a priznal im vlastnícke právo k parcele č. 1426/602 o výmere 813 m2 vytvorenej z časti pôvodnej EN parcely č. 1456, každému v jednej polovici. Ďalej vo výroku uviedol, že oprávneným osobám sa ukladá povinnosť podľa § 6 ods. 5 zákona č. 229/1991 Zb. vrátiť alikvotnú časť kúpnej ceny za nehnuteľnosť a to spolu sumou vo výške 16.260,- Sk.

Súd poukázal, že oprávnené osoby si nárok na vydanie nehnuteľnosti parcela č. 1456 o výmere 1960 m2 uplatnili jedným návrhom. Rozhodnutím č. 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 správny orgán rozhodol, že pozemky parcela č. 1426/524 o výmere 553 m2 a parcela č. 1426/525 o výmere 594 m2 sa vydávajú reštituentom a pozemok parcela č. 1456 o výmere 813 m2 sa nevydáva. Oprávneným osobám sa nepriznalo vlastnícke právo k tejto výmere z dôvodu, že nehnuteľnosť je zastavaná v zmysle zákona § 11 a nie je možné ju vydať. V bode 7 výroku predmetného rozhodnutia správny orgán uviedol, že nepriznaním vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uvedenej v bode 6 tohto rozhodnutia nie je dotknuté právo oprávnenej osoby na náhradu v zmysle § 11 ods. 2 zákona alebo § 15 a § 16 zákona č. 229/1991 Zb. Oprávnené osoby získajú po právoplatnosti tohto rozhodnutia bezodplatným prevodom pozemok vo vlastníctve štátu a v správe Slovenského pozemkového fondu, alebo inú náhradu a to v jednej polovici.

Súd bol názoru, že rozhodnutie aj v časti týkajúcej sa výmery 813 m2 je právoplatné rozhodnutím č. 1566/92, zn. 679/02-10/J 07 zo dňa 02.05.2002 a Obvodný pozemkový úrad nemal opätovne rozhodovať z dôvodu res iudicata. Na základe právoplatnej časti rozhodnutia zo dňa 02.05.2002 č. k. 1566/92, 679/02-10/J07 v časti 6 a 7 mal postupovať podľa § 11 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nebolo vydané v súlade so zákonom, a preto ho súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V zákonnej lehote podali odvolanie odporca a účastníci konania 1 a 2. Odporca v odvolaní žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil ako nezákonný a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že nemôže súhlasiť s názorom krajského súdu, že rozhodnutie č. k. 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 je v časti týkajúcej sa výmery 813 m2 právoplatné a preto Obvodný pozemkový úrad, právny predchodca OÚBA PLO nemal opätovne rozhodovať v tejto časti z dôvodu res iudicata.

Poukázal na to, že celé citované rozhodnutie č. k. 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 bolo zrušené rozsudkom krajského súdu v Bratislave sp. zn. 19S 156/02-29, 19S 205/02 zo dňa 28.11.2002 a nie len časť rozhodnutia. Týmto rozhodnutím správny orgán rozhodol o výmere 1960 m2 a to tak, že bolo priznané vlastnícke právo k pozemkom KN parc. č. 1426/524 o výmere 553 m2 a KN parc. č. 1426/525 o výmere 594 m2 a ku časti pozemku o výmere 813 m2 nebolo priznané vlastnícke právo s tým, že nepriznaním vlastníckeho práva (k výmere 813 m2) nebolo dotknuté právo oprávnených osôb na náhradu v zmysle § 11 ods. 2 alebo § 15 a § 16 zákona č. 229/1991 Zb.

Výrok rozsudku súdu zo dňa 28.11.2002 znel: Krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu č. j.: 1566/92, zn.: 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Rozsudkom sp. zn. 19S 156/02-29, 19S 205/02 zo dňa 28.11.2002 Krajský súd v Bratislave rozhodol o odvolaní podanom v zmysle ust. § 250l tretej hlavy, piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. OSP. Podľa ust. § 246c ods. 1 prvej hlavy piatej časti OSP platí, že „pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR

opravný prostriedok nie je prípustný.“ Otázka záväznosti rozsudku súdu vydanom v konaní o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov v zmysle § 250l OSP nie je riešená v týchto ustanoveniach tretej hlavy piatej časti OSP. Na základe uvedeného, v zmysle citovaného ustanovenia § 246c ods. 1 OSP na riešenie tejto otázky záväznosti rozsudku súdu navonok sa použije ustanovenie § 159 ods. 2 štvrtej hlavy tretej časti OSP.

Podľa ustanovenia § 159 ods. 2 štvrtej hlavy, tretej časti OSP: „Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.“

Na základe citovaných ustanovení OSP, citovaného výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 19S 156/02-29, 19S 205/02 zo dňa 28.11.2002, ktorý je pre tunajší úrad záväzný, tunajší úrad ako odporca riadiac sa týmito ustanoveniami a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 19S 156/02-29, 19S 205/02 zo dňa 28.11.2002 opätovne vo veci rozhodol, ale už nie je jedným rozhodnutím, ale dvomi rozhodnutiami a to:

- rozhodnutím č. j. 1566/92 zn. 1909/03-10/J07 zo dňa 20.12.2003, ktorý bol rozsudkom súdu 3Sp/20/2004-12 zo dňa 06.10.2005 potvrdený. Týmto rozhodnutím bolo priznané vlastnícke právo k pozemkom KN parc. č. 1426/524 o výmere 553 m² a KN parc. č. 1426/525 o výmere 594 m² spolu o výmere 1.147 m².

- napadnutým rozhodnutím č. k. 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002. Týmto rozhodnutím bolo priznané vlastnícke právo k pozemku KN parc. č. 1426/602 o výmere 813 m².

Odporca sa nemôže stotožniť s názorom súdu, že rozhodnutie 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 bolo zrušené len v časti, ani z toho dôvodu, jednak, že súd v celom rozsudku takýto právny názor nevyslovil a jednak to nevyplýva ani z dôvodov, prečo bolo rozhodnutie zrušené. Súd rozhodnutie zrušil z dôvodu, že rozhodnutie bolo vydané bez presného a úplného zistenia stavu veci a to, že nebolo dostatočne preukázané, že kúpna zmluva, ktorou prešla pôvodná nehnuteľnosť parc. č. 1456 záhrada o výmere 1960 m² do vlastníctva štátu, bola uzatvorená v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok a v tomto smere bolo potrebné doplniť dokazovanie. Preto logickým uvažovaním možno dospieť k záveru, že súd ani nemohol rozhodnutie zrušiť v časti, pretože celý pozemok o výmere 1960 m² bol vykúpený jednou a tou istou kúpnu zmluvou uzavretou dňa 28.01.1986 a z toho dôvodu by bolo nelogické rušiť rozhodnutie v časti, teda v časti o výmere 813 m² by bolo dostatočne preukázané, že kúpna zmluva bola uzavretá v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok a v časti by nebolo dostatočne preukázané, že tá istá zmluva (bola len jedna kúpna zmluva zo dňa 28.01.1986) bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok.

Odporca sa nestotožnil ani s názorom súdu, že bola napadnutá len časť rozhodnutia 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 a to priznané vlastnícke právo k pozemkom KN parc. č. 1426/524 o výmere 553 m² a KN parc. č. 1426/525 o výmere 594 m² spolu o výmere 1.147 m². Navrhovateľ Hlavné mesto SR ako dôvod opravného prostriedku uviedol, že neboli splnené zákonné podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. k) zákona č. 229/1991 Zb., že kúpna zmluva nebola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, teda celá kúpna zmluva, nakoľko bol celý pozemok o výmere 1960 m² vykúpený len jednou a tou istou kúpnu zmluvou.

Na základe vyššie uvedeného naďalej trvá na svojich dôvodoch uvedených v napadnutom rozhodnutí. Trvá na tom, že napadnuté rozhodnutie je vydané v súlade so zákonom č. 229/1991 Zb. a v súlade so Správnym poriadkom. Kúpna zmluva bola uzatvorená v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, teda došlo k naplneniu podmienok stanovených v ust. § 6 ods. 1 písm. k) zákona č. 229/1991 Zb., tak ako už raz splnenie týchto podmienok potvrdil Krajský súd v Bratislave. Pozemok parc. č. 1426/602, druh pozemku ostatná plocha, o výmere 813 m² má povinná osoba Hlavné mesto SR Bratislava vydať oprávneným osobám, nakoľko bol porušený § 5 ods. 3 zákona, a preto všetky prevody z Hlavného mesta SR Bratislavy po účinnosti zákona sú neplatné a je irelevantné, či v súčasnosti je pozemok zastavaný, lebo ani v čase účinnosti zákona, ani 2 roky po vydaní stavebného povolenia zastavaný nebol, teda stavby realizované na pozemku nie sú prekážkou na vydanie.

Účastníci konania 1 a 2 vo svojom odvolaní žiadali, aby predmetná parcela č. 1456 záhrada o výmere 813 m² v kat. ú. M. bola vydaná a rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 07.12.2007 č. j. 1566/92, zn. 9731/2007/BER (1081/07) sa potvrdilo.

Odporca a účastníci konania 1 a 2 napadli rozsudok jednak z dôvodov procesnoprávnych, ako aj z dôvodov hmotnoprávnych, keď prvostupňový súd nesprávnym spôsobom vyhodnotil tak procesnú, ako aj hmotnoprávnu stránku veci. Prvostupňový súd sa navyše nevysporiadal v plnom rozsahu s právnym názorom Najvyššieho súdu SR v uznesení pod č. k. 1Sžr/134/2011 zo dňa 10.06.2014, v bodoch 44-60, ktorým bol na základe citovaných skutočností predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.06.2011 č. k. 1S 6/2008-80 zrušený a vrátený na ďalšie konanie.

Podstatnou vadou napadnutého rozsudku sa stala skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie dospelo k záveru, že oprávneným bola vydaná na základe rozhodnutia Okresného úradu Bratislava IV pod č. k. 1566/92, zn. 679/02-10/JO7 zo dňa 02.05.2002 jednak parcela v kat. ú. M. č. 1426/524 ostatná plocha o výmere 553 m² a parcela č. 1426/525 ostatná plocha o výmere 594 m², keď bolo prehliadnuté, že toto rozhodnutie bolo v celom rozsahu zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.11.2002 č. k. 19S 156/02, 19S 25/02, potom bolo prijaté nové rozhodnutie, a to Okresným úradom Bratislava IV zo dňa 30.12.2003 č. k. 1566/92 a potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.10.2005 č. k. 3Sp/20/2004-12, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.11.2005. Avšak nedošlo k vydaniu parcely č. 1456 záhrada o výmere 813 m², keď táto parcela je predmetom tohto konania.

Navrhovatelia v 1 a 2 rade vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu a účastníkov konania v 1 a 2 rade uviedli, že krajský súd podľa ich názoru vec nesprávne právne posúdil a navrhli, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.09.2014 sp. zn. 1S/6/2008 ako vecne správne potvrdil.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1

- a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve,
- b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s §§ 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu a účastníkov konania 1 a 2 je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ust. tejto hlavy (t. j. tretej hlavy piatej časti) sa postupuje v prípadoch, ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250l ods. 1, 2 OSP. Podľa § 250q ods. 2 OSP o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší alebo ho vráti na ďalšie konanie.

Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 vety prvej OSP).

Súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho verdiktu, ktoré je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ(žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 OSP).

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

Súčasťou práva na riadne odôvodnenie je aj to, aby sa súd riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami účastníka konania spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

V prejednávanej veci krajský súd bol v napadnutom rozhodnutí toho názoru, že rozhodnutie aj v časti týkajúcej sa výmery 813 m² je právoplatné rozhodnutím č. 1566/92, zn. 679/02-10/J 07 zo dňa 02.05.2002 a Obvodný pozemkový úrad nemal opätovne rozhodovať z dôvodu res iudicata.

Najvyšší súd SR v zhode s odvolaním odporcu s týmto názorom nesúhlasí. Aj podľa názoru Najvyššieho súdu SR celé citované rozhodnutie č. j. 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 bolo zrušené rozsudkom krajského súdu v Bratislave sp. zn. 19S 156/02-29, 19S 205/02 zo dňa 28.11.2002 a nie len časť rozhodnutia. Týmto rozhodnutím správny orgán rozhodol o výmere 1960 m² a to tak, že bolo priznané vlastnícke právo k pozemkom KN parc. č. 1426/524 o výmere 553 m² a KN parc. č. 1426/525 o výmere 594 m² a ku časti pozemku o výmere 813 m² nebolo priznané vlastnícke právo s tým, že nepriznaním vlastníckeho práva (k výmere 813 m²) nebolo dotknuté právo oprávnených osôb na náhradu v zmysle § 11 ods. 2 alebo § 15 a § 16 zákona č. 229/1991 Zb.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

S poukazom na vyššie citované ustanovenie OSP nepochybil preto odporca (právny predchodca odporcu), keďže rozhodnutie odporcu č. j. 1566/92, zn. 679/02-10/J07 zo dňa 02.05.2002 bolo zrušené v celom rozsahu a nie iba jeho časť, keď napadnutým rozhodnutím odporcu č. 1566/92, zn. 9731/2007/BER(1081/07) zo dňa 07.12.2007 vyslovil, že zúčastnené osoby 1 a 2 spĺňajú podmienky zákona uvedené v § 6 ods. 1 písm. k) zák. č. 229/1991 Zb., a preto im priznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. M. a opísaných vo výroku napadnutého rozhodnutia aj v časti týkajúcej parc. č. 1426/602 o výmere 813 m² v k. ú. M..

Krajský súd riadiac sa nesprávnym právnym názorom sa potom riadne nevysporiadal vznesenými odvolacími námietkami tak, ako to uviedol vo svojom zrušujúcom uznesení 1Sžr 134/2011 zo dňa 10. júla 2012 Najvyšší súd SR.

Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k rozhodnutiu, ktorým napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP.

Povinnosťou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci samej opätovne rozhodnúť. Súd prvého stupňa v novom rozhodnutí opäť rozhodne o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1).

Podľa ust. § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa v ďalšom konaní je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.